

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—, mesečno K 1 70. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Oopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Našim cenjenim naročnikom.

Od 1. junija t. l. naprej znaša naročnina na „Jutro“ v Ljubljani z dostavljanjem na dom mesečno K 1 50, četrtletno K 4 50, polletno K 9—, celoletno K 18—; s pošiljanjem po pošti v avstro-ogrski monarhiji ter Bosni in Hercegovini mesečno K 1 70, četrtletno K 5—, polletno K 10—, celoletno K 20—; za inozemstvo četrtletno K 7 50, polletno K 15—, celoletno K 30—.

Da ne bo kakih pomot, sporočamo našim cenj. naročnikom tudi to: po- višanje naročnine se začne pri vsakem naročniku od dneva, do katerega ima že plačano naročnino; oni ki so naročnino že plačali do 1. julija, avgusta, ali tudi do konca leta po dosedajni ceni, bodo plačevali povišano naročnino šele od 1. julija, avgusta itd., oziroma od novega leta naprej. In tudi vsem onim ki podaljšajo pred prvim junijem naročnino, ali se pa pred tem dnevom naro- čijo na „Jutro“, se bo računala naročnina do dneva, do katerega jo plačajo, po dosedajni ceni; to velja tudi za vse zaostanke.

Ko sporočamo to našim cenj. naročnikom, jih prosimo tudi, da bi redno plačevali naročnino, ker samo na ta način bo „Jutro“ zasiguran obstoj.

Ljubljanski mandat.

Zadnji časi so Ljubljano in Ljub- ljancane marsičesa naučili. Pokazalo se je, kam pride lahko slovensko mesto — in naj je to tudi slovensko narodno središče Ljubljana — ako je napred- nost in narodnost le na jeziku in je ni v dejanju, kam pridemo, ako vse delo leži na ramah nekaterih, dočim drugi počivajo, kako se izpremene raz- mere, če je mnogo kritikov pa malo delavcev, kako se veseli tretji, kjer se pripravlja dva.

Pri zadnji državnozborni volitvi je Ljubljana doživela sramoto, da je bil kandidat narodno napredne stranke, tedanji župan Ivan Hribar v ožji volitvi s klerikalcem Gregarjem. To je dalo misliti. Pri ožji volitvi je dobila sicer Ljubljana zadoščenje, ker je bil poslanec Ivan Hribar izvoljen z veliko večino, vendar se je pokazalo, da so se klerikalci zajedli globoko v slovensko napredno Ljubljano. Klerikalci so si bili svoje zmage že tako svesti, da so rekli na Dunaju, da bodo zmagali pri občinskih volitvah, ako se napravi nov volilni red, po katerem bi Nemci in klerikalci imeli večino nad slovenskimi naprednjaki. Na Dunaju so šušterš- čevim obljubam res verjeli in so potrdili novi volilni red.

Da bi se klerikalne želje prej iz- polnile, so dosegli klerikalci razpust občinskega sveta ljubljanskega in so se pripravljali na napad.

Iz teh dogodkov je slovenska Ljubljana in njeno napredno prebival- stvo spoznalo, da je treba začeti resno misliti in delati. Uspeh tega dela se je pokazal že pri občinskih volitvah, pri katerih je vkljub vsem nasilnostim zmaga napredna stranka. Tu se je pokazalo, kako je treba dela, organi- zacije in — discipline, ki je zadnja leta skoraj izginila iz naprednih vrst. Pri deželnozbornih volitvah pa se je pokazala organizacija in disciplina med naprednimi volilci v najboljši luči. Brez posebne agitacije so šle napredne vrste na volišče in so z veliko večino zma- gale nad klerikalnim kandidatom. Ravno zmaga poslanca Reisnerja je pokazala, da so napredne vrste sedaj probujene in da je ni sile, ki bi jih v Ljubljani premagala. To dejstvo je bilo za vse zelo razveseljivo in obe ljubljanski

zmagi sta imeli vpliv tudi na deželo, kjer so se prebudili napredni elementi, ki so sili klerikalnih intrig in večnih obljub, s tako silo, da na mpirhajajo z vse dežele tako razveseljive vesti, kakor smo jih komaj pričakovali. Sedaj se vidi, da tudi na Kranjskem vkljub vsej klerikalni vzgoji ni še izginil smisel za narodnost in naprednost, ampak da se že priprosti narod zaveda izdajalstva, s katerim so klerikalci ho- teli doseči svoj vrhunec na Kranjskem. Danes je gotovo, da bodo napredni in samostojni kandidati na deželi dosegli veliko število glasov.

Ko se je razvil po deželi že hud volilni boj, je bilo v Ljubljani na videz vse mirno in vsi so ugibali, kdo bo ljubljanski kandidat. Kandidatura se je ponudila bivšemu državnemu poslancu Ivanu Hribarju, ki pa je kandidaturu opetovano odklonil.

„Jutro“ je že prineslo svoj čas ime primerne kandidata za Ljubljano: Vladimirja Ravniharja. In res se je iz- vrševalni odbor odločil za to kandi- daturu in sinočnji shod zaupnikov je kandidaturu sprejel.

Nas veseli, da se je to zgodilo. In z nami vred se gotovo veseli vsi, ki žele Ljubljani in njenemu prebivalstvu nove lepše bodočnosti.

Klerikalci so s kandidaturu za Ljubljano čakali in so jo hoteli raz- glasiti šele potem, ko bo narodno na- predna stranka razglasila svojo kandi- daturu. Sedaj so dočakali. Organizacija in disciplina, ki so jo napredni volci pokazali pri zadnji volitvi, je morala v sedanjih volitvah zmagati proti vsa- kemu klerikalnemu kandidatu. Ljub- ljansko napredno občinstvo je izprevid- delo, da se mora v svojem lastnem interesu udeleževati političnega boja in da mora nastopiti proti vsakemu klerikalnemu napadu odločno in brez- obzirno. Simpatije, ki jih uživa dr. Vla- dimir Ravnihar v vseh slojih ljubljans- skega meščanstva, pa bodo pridobile kandidaturu narodno napredne stranke tako večino, da bodo klerikalci spo- znali, da Ljubljana ne mara njihove strahovlade.

Klerikalci so zadnja leta pokupili mnogo nezanesljivih in neznačajnih ljudi, mnogo so jih pridobili z obljub- ami, mnogo z nasiljem. S političnim bojkotom so hoteli, da se jim podado

še oni, ki so ostali neupogljivi. Zaradi izdajalstva nad Ljubljano, zaradi 7 nem- ških mandatov, zaradi intrig in tero- rizma, ki so jih uganjali zadnje čase, pa so izgubili vse spoštovanje in ves ugled — ne samo v mestu, tudi na deželi. Kar se čuti narodno, kar ima še smisel za napredek in kulturo na- roda, vse gre v skupnih vrstah v boj proti klerikalcem. Volitev v Ljubljani pa mora biti prava manifestacija slo- venske napredne misli, in naj da Ljub- ljani zadoščenje za klerikalnih 7 nem- ških mandatov v mestnem občinskem svetu.

Čas boja je kratek. Imamo še dobrih štirinajst dni. Toda časa je do- volj, da se pripravi Ljubljana na vo- litve, ne samo da zmaga, ampak da sijajno zmaga.

Naj bo ta tretja zmaga ljubljans- skega naprednega prebivalstva najlepša in najsijajnejša!

Planeti na političnem obnebu.

(iz Štajerske)

V naši zeleni Štajerski se je v zadnjem času prikazalo vse polno pla- netov, ki so znotraj različnih snovij, skuhanih in neprehuhanih, a za površje pa imajo vsi žavbo klerikalne „Kmečke Zveze“. V mislih imam kandidate kmečke zveze, ali kakor se pravi ofi- cijelno kandidati S. L. S. Havzirajo od župnije do župnije, kot kočevski po- maračarji proseč glasov za volitve. A v srcih pa nosijo že zdaj prepričanje, da bodo na dan volitev sijajno „skoz“ padli. Oglejmo si malo te planete.

Ivan Roškar! Mož je že od rojstva lene narave in je tudi kot po- slanec zelo komoden. Za seboj ima zelo temno preteklost, vendar ga to nič ne moti, da se ne bi vsiljeval ljudstvu kot kandidat. On je še celo mnenja, da bi mu morali biti ljudje hvaležni, da sploh hoče kandidirati in je še nedavno tega izjavil na nekem shdu (ime kraja na razpolago) da je neka „višja“ moč odločila, da on kan- didira. Vendar ljudje, ki imajo svoje glave in znajo tudi misliti, sodijo o tem malo drugače, ker so Roškarje- vega brezplodnega poslančevanja že do grla siti. Zelo pa se je dopadel svojim volilcem tudi s plakati, jih je razposlal po svojem volilnem okraju vabeč kmete in viničarje na volišče. Na plakatu je vse tiskano z velikimi črkami, le „viničarji“ z manjšimi, ka- kor da bi njih glasovi ne bili toliko vredni, kot vsakega drugega. Med vi- ničarji gre splošno glas: že na pla- katih nas ponižuje, potem pa bi mu dali svoje glasove? Nikdar!

Sploh se čudimo, da štajerska na- predna stranka ni temu človeku po- stavila proti-kandidata, ko se vendar akcije veliko bolj ugodne, ko l. 1907.

Dr. Anton Korošec. Po po- klicu je duhovnik, v resnici pa je le politični barantač. Kot duhovnik kaj lepo izpolnjuje nauk svojega Gospoda: ljubi svojega bližnjega in se ne vse

kriplje trudi uničiti svojega bratranca, ker ta slučajno noče v njegov rog trobiti.

Kot kandidat ne upa nastopiti v okraju, kjer je bil prej poslanec, ampak se je obrnil v Savinsko dolino. Ljudje pa baje niso z njim tako zadovoljni, kakor se bahajo njegovi agitatorji, ki pravijo, da je „fest“ fant. Nekje so se celo tercijalke hudovala, ker je prehitro mašo „skup zmetal“ in savinska de- kleta so rekla, da ne bodo pobirale tega, kar je ostalo dunajskim židinjam. Za njega agitirajo tudi povsem njega vredni ljudje. V mislih imam frankol- skega trgovca Gorenška, velikega klerikalca, ki prodaja članom mlade- niške zveze hudičke, t. j. predmete za gotovo uporabo. Ker pa baje za to prodajo ni imel dovoljenja, je sedaj v preiskavi. Dr. Korošec ves čas svojega dosedanjega poslančevanja še ni vložil enega pametnega predloga ne v de- želnem, ne v državnem zboru in zato Savinčani storijo najbolje, da pome- tejo z njim iz političnega pozorišča.

Dr. Karel Verstovšek. „Uma- zan postane s časom najlepši žid!“ To velja v polni meri o tem klerikalnem kandidatu. Pred desetletjem je bil še kot svobodomislec in na- sprotnik dr. Korošca in je v odprtem pismu označil Korošca kot političnega razdirača. No, milost božja je delovala pri njem, da se je srečno prelevil, v svesti si lepega dobička, v trdnega klerikalca in je tako popolnoma zlezel pod kuto nekdanj tako sovražnega raz- diraja. Učenost mu leze kar pri roka- vju na dan in o splavarstvu se ta učeni mož informira pri — svojih učencih.

Dr. Ivan Benkovič. Znani ju- nak pasjega biča. V politiki nima kdo ve koliko sreče, še manj pa v svoji odvetniški karijeri. Brežičani, katere je najprej počastil s svojo osebnostjo, so ga tako uvaževali, da jo je moral popihati v Celje, kjer ima več sreče, če ne drugje, pa pri natakarihah. V politiki je „pantofelheld“ dr. Korošca in ga tedaj potem že to priporoča za „ljudskega“ zastopnika.

Dr. Jankovič. Mož je postal znan takrat, ko je hodil na božjo pot v Lurd. Ker ima baje v programu, da če ga izvolijo, bo vse volilce zdravil brezplačno — mož je namreč doktor medicine — bo torej gotovo soglasno izvoljen.

Franc Pišek. Ta je še med vsemi najbolj podoben medvedu, ki ga ima Dalmatince-Korošec na verigi. Čeprav je po svojih shodih raztrgal že mnogo čevljev, pravilne sloven- ščine še zdaj ne zna. Kogar bi zani- malo, kako je ta človek pri domači- nih priljubljen, se lahko o njem v njegovi lastni občini prepriča. Tudi temu ni napredna stranka postavila protikandidata. Tudi tukaj se je sta- nje za napredno stranko izdatno iz- boljšalo. Kaj je vzrok temu umikanju.

Miha Brenčič. To je najno- vejša klerikalna politična korifeja, ka- tere usoda je že zanaprej zapečatena, namreč — sijajni poraz. Mož nima popolnoma nobene izobrazbe in nobe- nega ugleda in ga niti lastni soob-

čani ne marajo, kar so pokazali pr občinskih volitvah zadnjič. Edino to se more z gotovostjo o njem reči, da je pohleven in pokoren psiček dr. Ko- rošca in takega hinavca bi on rad imel seboj na Dunaj.

To so planeti, ki so se pojavili na političnem obnebu klerikalne struje na Sp. Štajerju. Planeti dobivajo vsi svojo svetlobo od solnca (?) sloven- skega naroda — vseslovenske ljudske stranke in podo vidljivi do srede ju- nija. Potem se pa bodo zakrili našim očem za negotovo število let,

„Mefisto“.

Iz slovenskih krajev.

Iz Ježice. Pri nas imamo učil- jico gđc. Malovrhovo, ki je prav res ni treba nam zavidati. Edini dve „dobri“ lastnosti ima: da je huda klerikalca in huda nemškutarica. To je pa tudi vse. Za šolo pa ima čudne sposobnosti. Z otroki ravna prav ob- lastno. Da jih zmerja z grdimi priimki in da se otroci ne nauče pri nji nič drugega nego samo pobožne molitve, to je še najmanj. Ali pobožna gospo- dična otroke za cele ure zapira in menda celo preteplje. Ali ker je huda klerikalca in huda nemškutarica, zato je ta čudna pedagoginja v milosti. Če ne bo kmalu, in sicer prav kmalu boljše, bomo govorili še jasneje, tako jasno, da gospodični ne bo ljubo.

Iz Žirovnice na Gorenjskem. Po naši okolici se že okoli pet dni klati neki 62 let stari mož, ki pravi, da mu je ime Janez in da je doma iz Vodice. Mož hodi na okrog popolnoma v Adamovi obleki in je kot tak otrokom v veliko pohujšanje. Vsake obleke, katero mu kdo podari, se takoj iznebi. Neznane se navadno potika tudi po železniški progi, vsled česar se mu kaj lahko pripeti nesreča. Vendar ni nikogar, da bi se ga usmili in ga spravil na pripravi kraj. Pri njem je bil tudi že župan, a ne vemo kaj je od sedaj ukrenil. Dolžnost občine Breznice je, da tega siromaka spravi domov, ali naj mu pa da primerno stanovanje, da ne bo v pohujšanje otrok.

Iz Lesc. V nedeljo dne 21. t. m. vprizorila se je v Hrašah pri Lescah igra „Lurdska Mati božja“ in sicer na podu posestnika in občinskega sveto- valca I. Kunstelja, proti vstopnini 60, 40 in 20 vin. v korist dijaške knjižni- ce v Hrašah. Pri tem bi se domneva- lo, da se mora v Hrašah nahajati ka- ka gimnazija ali vsaj ljudska šola ali vsaj kak dijak, a ni ne tega ne one- ga. Verska klerikalna fantazija ljudstva je res že daleč dozorela. Proti enakim predstavam, ki niso nič drugega, nego norčevanje iz verskih stvari, bi vendar morala v varstvo vere vsaj duhovščina strogo nastopiti, a to se ne godi. Ve- lika večina prebivalstva, in tudi naj- vernejše osebe, se nad tem dejanjem zgražajo ter poudarjajo: sedaj imajo Marijo že na podu, kam jo bodo še spravili? Pri tej katoliški sve- čanosti se je tudi točilo iz oddaljene

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetec.

Šumenje je povzročila voda, ki je drla iz kanala v klet. In živžganje je prihajalo od ozke luknje na stropu, ki je služila za odvajanje zraka.

Nekaj minut je bil Skalabrino ves poražen od tega, kar se je godilo. Napol nezavestno je poslušal plusketanje vode, ki mu je prinašala neizogibni pogin.

Že mu je sedela do kolien.

Podobi Juane in Bianke sta se mu po vrsti zasvetili pred očmi; ihtenje je streslo njegove široke prsi.

— Umreti v trenutku, ko se mi je smehljala sreča! je zamrmral v bezkončni žalosti.

Nato je stopila pred njegovo dušo podoba Rolandova. Vzdiknil je:

— O moj gospodar, kje si! . . .

Ustrašil se je svojega lastnega zamolklega glasu.

Spomnil se je Sandriga . . . Sandriga, ki mu je bil bru- talno priznal svojo strast do Bianke.

In Bianka je bila v oblasti tega razbojnika!

Nekakšna besnost se ga je lotila. Tipaje je poiskal sto- pnice ter vzpel po njih navzgor. Glava mu je zadela ob za- pta vrata. Upri se je vanje s svojimi mogočnimi ramami, toda ni se mu posrečilo omajati krepkega zapaha. Dolgo časa se je mučil brez uspeha. In ko je spoznal svojo onemoglost, je sedel na vrhno stopnico, skril glavo v dlani in se razjokal.

Voda pa je medtem neprestano naraščala.

Od časa do časa, v rednih presledkih je slišal Skalabrino zamolkel pljusk; bila je voda, ki je preplavila novo stopnico.

Ta strašna muka je trajala dve uri.

Skalabrino je začutil vodo, ki mu je dosegla noge. Ponovil se mu je tisti občutek prihajajočega hlada, ki ga je izkusil že prej, ob znožju stopnic.

Misel, da bo moral umreti tako počasi in čakati, dokler voda ne doseže njegovih prsi in nato njegovih ust, ga je navda- jala z nepremagljivo grozo.

Zazdelo se mu je boljše, da pospeši neizogibni konec.

Njegova misel je še enkrat obudila in objela podobi Bianke in Rolanda; nato se je spustil v črno vodo.

Skalabrino je bil plavac prve vrste.

Jedva se je potopil v vodo, že se je vzdramil v njem živ- ljanski nagon, močnejši od obupa in groze. Potopivši se izprva do tal, je krepko sunil s petami, pognal se na površino in začel plavati krogokrog kleti, kakor da bi mu brezumna nada ven- darle še velevala iskati rešitve.

Kakšna nada je bila to? . . . Nobena jasna in opredeljena misel je ni izvažala. Nada je nekaj najzadnjega in neprijemljivega. Ona je v človeku tisti plamen, ki nejasnosti ugasne. Tudi kadar se fizične sile že bore s smrtjo in je pogum že zdavnaj izginil, živi nada še svoje življenje.

Skalabrino je upal, ne da bi vedel, kaj.

Plaval je, težko sopeč, z zmedeno glavo, ne misleč na nič drugega kakor na to, da se obdrži na površini vode. Obračal se je krogokrog kleti in tipal po zidu; včasih se je prijel za kak rob in odpočil.

Strašna trudnost se ga je polasčala. Upehane roke so mu že odrekale pokorščino. Vendar pa se je nehotе ogibal vrhnjih stopnic, kjer bi bil mogel nekoliko odpočiti. Počitek je pomenil smrt; in Skalabrino ni hotel umreti.

In naenkrat, ko je plaval spet okrog kleti, so se njegove roke prijele za gosto omrežje, ki je zapiralo nekakšno odprtino — okno, nahajajoče se pod površino vode.

Bila je odprtina, skozi katero je voda kanala udirala v klet!

Po kratki borbi, ki se je končala s Skalabrinovim padcem v klet, je Sandrigo odslavl vse svoje ljudi in obdržal pri sebi samo Bartola Enookega.

Hiša je bila zdaj prazna in zapuščena.

Razbojnika sta krepko pričrtila pokrov odprtine.

— To je boljše od temnic v državni ječi, je dejal Bartolo hudobno. Od tod ni mogoče uiti!

— Nič se ne gane! je menil Sandrigo z zamolklim glasom.

Pokleknil je na tla in pritisnil uho k pokrovu.

Po kratkem molčanju je izpregovoril:

— Ničesar ne slišim!

— Počakaj malo, je odgovoril Bartolo, pa boš slišal!

Krčmar pri „Zlatem Sidru“ je naglo odšel iz sobe. Sandrigo je ostal sam. Z vso svojo dolžino je legel na pokrov ter ga ob- težil z vso svojo težo, kakor da bi hotel dokazati samemu sebi, da je resnica, da je njegov sovražnik res tu notri, da se tisti človek, ki mu je bil posvetil sovraštvo, ki ga leta niso izbrisala, nego samo okrepila, zares nahaja v tem strašnem grobu . . .

Nepopisen izraz divje radosti je pokrival razbojnikovo ob- ličje.

V tej minuti je zares okušal najpopolnejšo srečo, ki jo je kdaj spoznal v svojem življenju.

Naenkrat pa je začul na dnu kleti zamolkel šum.

Nasmehnil se je.

V tem trenutku se Bartolo vrnil rekoč:

— Zdaj je poskrbljeno, da bo Skalabrino imel kaj piti!

Sandrigo mu je mignil, da naj molči in je prisluhnil, kakor da bi se hotel naslajati z zdihljaji nesrečneža in z vsemi glasovi njegovega krutega smrtnega boja.

Čez pol ure je vprašal:

— Koliko časa pa traja to?

— Običajno mineta dve uri in pol, preden zalije voda vso klet.

Nato nista izpregovorila ničesar več.

Sandrigo je obležal na pokrovu in vse venomer poslušal.

Bartolo je sedel pri mizi in ga gledal.

Težko molčanje je vladalo v tej izbi, ki jo je razsvetljevala mrkla luč majhne oljne svetilke.

Naposled, proti trem zjutraj, je Sandrigo vstal.

Vsak šum je bil potihnil.

Zdaj je prišel tudi Enooki; prisluhnil je, vstal bled kakor zid in izpregovoril:

— Končano je! . . .

In Sandrigo je ponovil zamišljeno:

— Da, končano je! . . .

(Dalje.)

zaloge, kar gotovo ne predpisujejo verski predpisi, kajti ako je v kaki podružnici cerkveno opravilo, se v dotičnem kraju zabranjuje godba in točenje pišave za isti dan, a tukaj je vse dopuščeno. Najbolj imenitno pri tem pa je, da je bil pri tej prireditvi kot režiser znani klerikalni agitator, vseučiliški slušatelj, medicinec I. Če fant iz visokih šol ni prinesel seboj nič drugega, je res vreden pomilovanja. Škoda za denar, ki ga je za svoje študije porabil! Če hoče ostati zvest svoji vesti, mora pač takoj svoj poklic opustiti, kajti medicina in vera si nasprotujeta kakor ogenj in voda. Če n. pr. bog hoče smrt bolnika, ali naj morda zdravnik z zdravili božji volji nasprotuje? On more v tem slučaju bolniku k večjem svetovati, naj se lepo za smrt pripravi. Taki zmedenci so nekateri naši visokošolci. O, blažena domovina, ki imaš tako imenitne sinove!

Iz Idrije. V nedeljo, dne 28. t. m. imamo pri nas občinske volitve. Odloči se, ali naj bo občinska uprava v naprednih rokah kot sedaj ali v klerikalnih. Vsa slovenska javnost ve, kolikrat so klerikalci naše mesto že oškodovali. Spomnimo se le nešteti Osvoldovihih rekurzov, ki so požrli mnogo zaslužka obrtnikom in brezposelnim mladeničem, ki so vzeli podpore ubogim udovam in sirotam ter izročili stradanju mnogo nadarjenih visokošolcev. Imejmo pred očmi vse one neštete izkaze naklonjenosti do Idrije, ki jih je bila deležna od eksekutivne klerikalne stranke, od deželne odbora! (Kobalova klet!) Ko je pred časom povodenj poplavlja del našega mesta, smo prosili klerikalno večino v deželnem zboru za podporo. Ker nismo klerikalci, je bila prošnja odbita. Kdo je zakrivil, da je regulacija Nikave odložena za nedoločen čas? Kdo je preprečil regulacijo načrt Idrije? Klerikalci. Se bi lahko nadaljevali z naštevanjem klerikalnih zaslug, ne da bi mogli priti do konca, ker je „ljubezen“ klerikalcev do Idrije brez mejna. Vse tri stranke so postavile samostojne liste kandidatov. Mi lili smo, da pride med napredno in socialno demokratično stranko do kompromisa, s katerim bi bil izključen vstop klerikalcem v naš občinski zastop. Če se ta kompromis ni dosegel, ni krivda narodno-napredne stranke, ki se ne da izriniti iz vodstva občinske uprave. To zato ne, ker si je v svesti, da je vse, kar se je v zadnjih 15 letih storilo v Idriji koristnega na kulturnem in gospodarskem polju, izključno njeno delo. Zato pa bodo vsi razsodni in pametni volilci mesta Idrije v nedeljo oddali svoje glasove naprednim kandidatom, ki so vzeti iz vseh slojev prebivalstva in so kot taki poklicani reprezentanti napredne Idrije!

Sv. Lenart v Slov. Goricah. Napredni volilec nam piše: Čudno se nam zdi, da vodstvo napredne stranke v našem kraju ni postavilo kandidata. Roškar je izgubil popolnoma vsak ugled, celo njegovi lastni sodelavci izjavljajo, da ga ne bodo volili. Leta 1907 je dobil kandidata „Nar. stranke“ mnogo glasov, tokrat bi jih dvakrat toliko. Naprednjaki nimajo kandidata, klerikalca nočejo voliti, in se bodo torej držali volitve, klerikalci sami bodo šli v majhnem številu na volišče in tako zna zmagati. Stajercjanec Girstmayer, za katerega delajo Nemci in nemčurji strastno agitacijo. Enajsta ura bije! Naprednjaki volilnega okraja Sv. Lenart-Ljutomer ne podcenjujte se. Se je čas!

Slovanski jug.
Šusteršičeva blamaža v Dalmaciji. G. Šusteršič se nima dovolj „slave“ na Kranjskem, zato si je prišel osvajači tudi Dalmacijo. Bil je parkrat že

tamkaj radi organizacije hrv. klerikalno-pravaške stranke, katere poslanci bi mu imeli pomagati do ministrskega portfelja. Toda, kdor zasleduje volilno gibanje v Dalmaciji, vidi, da bo doživel Šusteršič v Dalmaciji fiasko, kakršnega ni doživel še nikdo doslej. Interesantna je bila v tem oziru zadnja nedelja. V največ volilnih okrajih so bile volilne skupščine, ki so jih priredili z ene strani skupni kandidati združene „Hrv. stranke“ in hrv. ljudske napredne stranke, z druge strani pa pravaško klerikalni kandidati. Dočim so v vseh občinah šibenskega volilnega okraja pozdravljale ogromne množice naroda vseh slojev skupnega narodnega kandidata kapitana viteza Dubokovića, v makarskoneretvanskem okraju pa dr. Melka Cingrijo, na otokih dr. Tresića-Pavičića, v dubrovniškem duhovniku Jurija Biankinija, v trogirsko-drniškem okraju viteza dr. Ivčevića, v zadrskem okraju Huberta pl. Borellija itd., se pa klerikalni kandidati v večih okrajih ne smejo niti pojaviti. Kjerkoli se pa pojavijo v spremstvu patrov in fratrov, jih pozdravlja ljudstvo s strašanskimi demonstacijami. Tako je pričakovalo ljudstvo v makarsko-neretvanskem okraju dr. Drinkovića z jajci, kame-njem, s psokvami: sluga izdajalca Šusteršiča in podobno. Dr. Drinković je moral pobegniti v avtomobilu pred jezo narodno zavednega ljudstva. Isto se je zgodilo klerikalno-pravaškemu kandidatu dr. Kostelju v trogirsko-drniškem okraju. Šusteršičevi hrv. pravaši bodo popadali na volitvah kot gnjile hruške. Šusteršič je mislil, da ga, ko zmaga, imenujejo vojvodom dalmatinskim. Ali ne bi bil ošabni Šusteršič lahko brez te blamaže v tujini?

Prestolonaslednik Aleksander in srbski ministrski predsednik Pašić sta, poleg srbske vlade in skupščine še posebej kondolirala predsedniku francoske republike, Fallieresu, radi nesreče, ki je zadela francosko armado in narod vsled znanе nedavne pariške aviatične katastrofe. Fallieres je odgovoril, kakor prestolonasledniku Aleksandru, tako tudi ministrskemu predsedniku, izražajoč svojo najtoplejšo zahvalo za sožalje, ki ga je pokazal srbski narod in njegova dinastija z žalostjo francoskega naroda. V tem vidi Fallieres izraz humanosti in plemenitosti srbskega naroda ter iskrenega prijateljstva, katero bo znal ceniti francoski narod in njega zastopniki.

DNEVNE VESTI.

Čudno in nerazumljivo je vedenje vodstva narodno-napredne stranke, ki na sinočnji zaupni sestanek ni povabilo „Jutra“. Morebitni izgovor, da niti „Slov. Narod“ ni bil povabljen, ne more držati, ker je bil navzoč g. dr. Tavcar, med tem, ko „Jutra“ nihče ni zastopal. Nam je to tudi prav in ako smo se sploh dotaknili tega, je to samo za to, da konstatiramo dejstvo.

Bivši državni poslanec Gostinčar se je vjel na limanice. Klerikalni tiček, Gostinčar po imenu, in bivši državni poslanec, se je iz strahu pred poroto skrival okrog po Notranjskih farovžih ter prirejal shode pri zaprtih farovških vratih. Fajmoštri, dobro vedoč, kakšne vrste tička skrivajo po svojih farovžih, so na skrivnem agitirali za Gostinčarjeve shode ter jih prirejali nazunaj zastraženi med štirimi stenami in pri zaklenjenih vratih župnišč. Gostinčar, kadar ga je gnalo domov pogledat k svoji boljši polovici, storil to le skrivaj. Pustil se je v bližino Ljubljane pripeljal zgodaj zjutraj, ali pozno ponoči, potem pa se vtihotapil v mesto. Ostajal pa je čez noč tudi v škofovih zavodih. Če mu je prišla tudi tja žena naproti, tega ne moremo

trdit. Tako je bilo do Vnebohoda praznika. Tega dne pa je za okoli se potikajočega tička odbila zlata doba prepovedane prostosti. Tega lepega in svetega dne namreč poskusi sodni sluga g. Wagner zopet svojo srečo z dostavilom poziva k porotni obravnavi. Pride k Gostinčarju na dom. Žena vpraša neznanega ji slugo, kaj bi rad: Sluga ji odgovori, da bi rad od gospoda poslancu dobil kako službo. Gostinčark se je pri tem kar obraz razsvetlil samega veselja. Povedala je, da moža ni doma, da je na shodu nekje na Notranjskem, da pa pride v petek zjutraj domov. Prosilec naj le pride, pa izpričevalo naj prinese seboj. In res je včeraj dopoldne „prosilec“ prišel in je prinesel tudi „izpričevalo“ seboj. Gostinčar, ali gospod poslanec, je bil doma ter povabi prosilca v sobo. Ko mu isti izroči „izpričevalo“ recte poziv k porotni obravnavi, se je Gostinčar tako prestrašil, da bi bil kmalu v omedle-vico padel. Med tem je „prosilec“ ponižno kot se spodobi, da je svojo službo pri g. poslancu — opravil — izginil iz sobe. Gostinčar pa je tudi že k sebi prišel in je tako zaloputnil vrata za petami „prosilca“, da se je cela hiša stresla. Tiček se je torej vjel v svoje lastne limanice.

Tudi Štefeta so že prišli. Kakor Gostinčarju, tudi Štefetu ni dišalo iz rok sodnega sluga sprejeti pozivnico k sodišču. Štefe je naenkrat postal „uradno“ zadržan na Dunaju. Pa ker sodne sluga že poznajo g. Štefeta, so ga toliko časa iskali ne po Dunaju, ampak po Ljubljani, dokler ga niso včeraj zjutraj dobili še v — postelji. Vražja smola to, če se taka dva tička kot sta Štefe in Gostinčar kar oba na en dan in oba na tako lep način puš-tita vjeti.

„Ljudstvo ukazuje“ — pravi „Slovenec“. Mi pa pravimo: Ljudstvo bi moralo ukazovati, pa ne ukazuje, temveč je samo sleparjeno in goljufano od svojih klerikalnih voditeljev. Kdo ukazuje? Šusteršič, Krek, Zajc, fajmoštri, kaplani, mežnarji itd. Ljudstvo pa mora ubogati in molčati. Zakaj uboga in molči? Zato, ker je nezavedno. In zato je naša skrb, da pokažemo ljudstvu, da je velika laž, če se pravi „Ljudstvo ukazuje“. Ukazuje klerikalni voditelji, ljudstvo je pa žal tako nezavedno, da pokorno posluša te svoje najhujše sovražnike.

Klerikalcem prede v ljubljanski okolici silno slaba. Ljubljanska okolica namreč za klerikalce ni več tista dežela, kjer se klerikalizmu cedita mleko in med. Okoličanje čimdalje bolj prihajajo do prepričanja, da so jih klerikalci že od nekdaj vodili za nos in zato jim obračajo hrbet. Tako slaba prede klerikalcem v ljubljanski okolici, da so morali v volilno borbo poseči že tudi — frančiščani. Nune in frančiškani — to je zdaj zadnji up klerikalcev. Res žalostno zanje, še bolj žalostno pa za nune in frančiškane! Na Dobrovi je bil v četrtek dopoldne shod, na katerem se je oglasil k besedi tudi frančiškan Gvido Rant. Mož je čisto pozabil, da se je kot menih odpovedal čisto temu svetu in je govoril, kakor bi bil kandidat „Eselesovcev“ najmanj v desetih okrajih. Sicer pa znamo učkati, da bodo „Eselesovci“ še kandidirali frančiškane, trapeze, kapucinarje, jezuite, nune in druge take prijatelje slovenskega ljudstva.

Samostojen kandidat v ljubljanski okolici? Kakor se nam poroča iz Ježice, namerava kot samostojen kandidat v ljubljanski okolici nastopiti g. Anton Vilfan, posestnik na Ježici. Odločil se je k temu zato, ker je od vseh strani dobil pozive, da naj kandidira samostojno, kajti ljudje so že do grla siti dr. Šusteršiča, ki za ljubljansko okolico ni storil na Dunaju prav ničesar, ampak je glasoval za

milijonske izdatke za nepotrebne kano-ne in barke, da bo ljudstvo moralo plačevalo, da bo kar pokalo. Mi pozdravljamo vsako samostojno kandida-turo in torej tudi kandidaturo gosp. Vulfana.

Na Ježici so klerikalci že pridno na delu za volitve. Klerikalni agitatorji so vedno na nogah in pobirajo okoli glasovnice. V tem delu se odlikuje posebno Ahlin. Ampak opravili ne bodo nič, to jim že danes lahko po-vemo. Na Ježici je klerikalizmu za vedno odklenalo. Ne pomaga mu nobena žavba več, pa če bi imel še boljše propagatorje kot so naš župnik, Ahlin in učiteljica Malovrhova.

Občinske volitve se bližajo na Ježici. Naprednjakom je čisto zagotovljen II. in III. razred, le za I. razred bo vroč boj, pa če se bo pridno delalo, pride tudi ta v napredne roke. In s tem bo konec klerikalnega gos-podstva na Ježici. Naprednjaki na Ježici! Pogumno v boj, da bo naša zmaga kar najsijajnejša! Naš župan ne bo niti Dimnik, niti Ahlin, ampak občepriljubljeni in za blagor ljudstva vneti g. Anton Vilfan.

Zopet nov škandal človekoljubja v Šiški. Poroča se nam: Ni še dolgo, odkar so nekega reveža kar po tihem spravili s sveta in že vi g. urednik ste v Šiški doživeli slučaj, ko je županstvo pustilo reveža Zobca bolnega ležati v šupi. Pa glejte, zopet se je pod vodstvom gerenta g. Zajca do-godil slučaj, ki zasluži, da se širša javnost zgraja nad tistimi, ki so ga zakrivil. Pri znanem bogatincu gosp. Vodniku je služil neki hlapec, rekli so mu navadno Lučan. Hlapec je zbolel in se kot svojčas njegov tovariš Zobec, nekaj časa bolan potikal okrog. Ko so ga pa moči jele zapuščati, je zlezel na pod posestnika g. V. v Sp. Šiški. Tu je prebil v pomanjkanju in bolečinah celi teden. Včasih se ga je kdo usmiljen ljudi spomnil, da ni od gladi umrl. Še v četrtek se je slišalo, kako je revež vpil ter prosil za pomoč. Toda to vpitje je bilo kakor glas vpijočega v puščavi. Revež je v skrajnem pomanjkanju in zapu-ščen končal svoje trpljenje in življenje. Včeraj dopoldne so ga privlekli mrt-vega iz njegove „smrtne postelje“. Dali so zbiti iz surovega lesa nekakov zaboj, ki naj bi bil rakvi podoben, bil je pa tako izdelan, da so se videli lasje čez špranje zaboja. Ta zaboj so vrgli na voz in hajdi z njim v mrt-vašnico. Taki slučajji so se godili pod prejšnjimi župani, ki so jim bili občin-ski reveži deveta briga in ki so sami krivi, da se je v Šiški pojavila močna človeška družba zanemarnjenih, za ka-tere pa je županstvo le toliko storilo, da so prišli do zaničevanja izrazujo-čega prilika barabe. Doba vseh teh človekoljubnih in socialnomislečnih županov je minila, zdaj ima gerenta v Šiški. Ta gerent, na katerega so oči vseh občanov in javnosti obrnjene, je katoliški mož, in pod tem katoliškim možem se je zadnji škandal dogodil. In to smo hoteli še posebej pibiti. — Predno tudi sami izrečemo svojo sodbo o tem slučaju, se hočemo o njem še posebej informirati. Op. ured.

Sestanek volilcev za državno-zbornske volitve v Spodnji Šiški se vrši danes zvečer ob 8. uri v gostilni pri „Ančniku“ (g. Burja). Na tem se-stanku se predstavljajo državnozbornski kandidati za ljubljansko okolico gosp. Tribuč.

Koncert „Mladosti“. Prejeli smo: Po pravici ste omenili, da bi bil kon-cert „Mladosti“ lahko bolj obiskan, nego je bil. Ampak krivda ne pada tu toliko na hrbet občinstva kolikor na slab aranžma. So gotovi ljudje, ki se stitijo pri vsaki priliki v ospredje, akoravno bi morali že davno vedeti, da vsako stvar, ki jo vzamejo v roke — kakor pravimo — „zafurajo“. Vkljub temu pa jih ni drugega nego velikan-

ska megalomanija in po časnikih pi-sejo, da je uspeh zagotovljen, ker je vodstvo prireditve v njih rokah. Torej, gospod urednik, ne vse krivde zvaliti na občinstvo, ki je že opetovano po-kazalo, da so jim slovanski gostje vedno dobrodošli, in bi bili to storili tudi to pot, če bi bil aranžma boljši. Aranžma pa ne obstoja v megaloma-niji, ampak je treba za to marsikaj drugega.

Afera Glavne posojilnice pred poroto. Znana afera konkurza Glavne posojilnice pride, kot že znano že pred to poroto na vrsto. Razprava se prične 6. junija, torek po Binkoštih in bo po splošni sodbi trajala 6 do 7 dni. Obtoženih je 9, oziroma le 8, ker je soobtoženi bivši svetnik trgovsko-obrtne zbornice Hren med tem časom že umrl. Državno pravdnštvo bo zastopal dr. Neuberger. Določenih je 5 zagovornikov in sicer: glavnega obtoženca dr. Hud-nika zagovarja odvetnik in deželni po-slanec dr. Novak; Jošta zastopa (na-mesto dr. Pegana) dr. Frlan; Rogija dr. Ravnikar, knjičica dr. Krisper; vse ostale pa dr. Triller. Med temi so ob-toženi: Jožef Maček, Josip Turk, Jo-sip Čad in Anton Patrich. Za to razpravo se izdajajo vstopnice in si-ker je toliko, kolikor je sedežev, nam-reč 80. Za stojišča ne dobi nihče vstopnice.

Procesija in kšeft ali pa narobe. Že včeraj smo poročali, da se je včeraj na Rakovniku sleparilo po stari kato-liški devizi. Vendar, mislimo, da smo premalo osvetlili odiranje in sleparjenje na včerajšnji procesiji in tomboli. Da ni bilo vseh onih bogatih daril in do-bitkov, kakor je bilo napisano na ve-likih lepakih, smo že včeraj omenili. Pozabili pa smo povedati, da se je s prodajanjem srečk sitnarilo in nadle-govalo po Ljubljani vsakrize. Od hiše do hiše so lazile razne pobožne duše vsiljevale srečke ter obljubovale krasne dobitke. Procesija je bila napovedana ob štirih. In ob tej uri in še prej si videl procesijo za procesijo, ponajveč iz samih čestilk Matere božje in ob-čudovalek gospodov v dolgih haljah. Jaz sem se vračal s sprehoda čez Golovec. Na težavni poti doidem starega gospoda, kateremu se pridružim. Najin pogovor se je seveda vrtel o rakovniški procesiji. „Da, da, mladi prijatelj!“ mi reče stari gospod, „Slo-venci smo še zelo neumno ljudstvo. Le poglejte, koliko sveč se je danes pokupilo, težkih voščnih sveč, katere se bodo požgale, in kar jih še ostane, pa darovale nenasišnim cerkvenim gos-podarjem. Če bi se dalo vsaj tretjino od vseh onih svečnih kron v blage dobrodelne namene, koliko mladih src bi se rešilo nemškega žrela!“ Po teh besedah je stari mahnil z roko, ter molče nadaljeval svojo pot v mesto, meni pa je zdrknula nehoče solza nav-dušenega in obenem žalostivega ganutja po licu. Prišedi domov sem zvedel od udeležencev rakovniške to-mbole, da se je tam zares nesramno odiralo ljudi. Tombola je bila napove-dana ob šestih, a začela se je šele ob pol sedmih zvečer. Tedaj pa so morali Dolenjci na kolodvor, da so pravočasno prišli na večerni vlak. Pokupili so sicer dokaj srečk, a srečkanja se niso mogli udeležiti, ker se je začelo pol ure pozneje, kakor je bilo na pla-katih. Te okoliščine so ljudi tako raz-burile, da so z velikanskim ogorčenjem prirejali neki ženski, ko je zavpila: „Ni čudno potem, da jih „Jutra“ tako prodaja.“ Moški glas: „Saj je vse res, kar piše „Jutra“ o teh klerikalcih in duhovnikih; vrag vzemi te žrne kšeftcmane“.

Sokolskemu telovadnemu skladu v korist uprizore danes zvečer ob 8. uri v areni „Narodnega doma“ v Ljubljani ljubljanski dile-tante narodno igró „Deseti brat“. Po predstavi ples in prosta za-bava. Vstopnina 40 vin. —

MALI LISTEK.

MARTIN LEOP. GROBELNIK

Pepina.

Pri križu so zavili . . .
Tu se je Albertu zazdelo, da je videl stopiti mlado damo v vrsto . . . Ozrl se je nazaj in nagubančil čelo . . . Pepina!
Stisnil je pesti, tako, da sta bra-tec in sestra, koja je vodil ob vsaki roki, lelastno zajecala: „No, ne tako stiskati!“
Da ne bi imel teh dveh poleg sebe! Pred njo bi stopil in zaškrilpal z zobmi „Proč!“ In če bi se nato sama ne odstranila, prijel bi jo za ramo in jo potisnil iz vrste . . .
„Pravim, proč!“
Naj bi tudi potem ljudje govorili, da je njegovo ravnanje naravnost škandal — nezasišan škandal, ma-gari!
Nad mestom se vlačil gosta megla. Zastonj se trudijo ob vogalih postavljene svetilke, da prodre s svojo svet-lobo skozi ta mrki pajčolan . . .
Zadaj za zapuščanim vojaškim

skladiščem stopa Albert. Na vogalu je postal
„Da tu, pred kakima dvema le-toma se je vse odigralo“ . . . Spomin mu je hotel nazaj, a zamahnil je z roko:
„Proč s prošlostjo!“
Stopal je dalje. Srečal je — Pe-pino . . .
„Dobro, da Vas tu naletim. Po-vedati vam moram, da je Vaše udele-ženje pri današnjem pogrebu moje matere — škandalozno! Le usodi, da sem vodil ona dva, se zahvalite, da Vas nisem pred vsemi ljudmi zapodil iz vrste.“ „Da pridem k pogrebu, je bilo samo ob sebi razumeti.“ Kako se potem drznete, da me tako eksul-tirate?“ . . . „Ali Vas je morda zapustil spomin na ono komedijo tistega ve-čera?“ „Pa da ga vam utrdim: Tu na vogalu je bilo . . . Srečal sem Vas, kakor danes, ne da bi se bila preje dogovorila: Začel sem Vam na-ravno očitati, zakaj niste držala obljube, namreč, da mi takoj vse eventualne ovire odkritosrčno poveste in jaz bom jenjal, kakor rad sem Vas imel . . . In potem, da nikdar nobeden ne pride do mojih pisem . . . Da, tudi to ste mi obljubila, a kako ste to to izpol-nila? . . . On jih sedaj prebira po

kavarnah — drugim v zabavo, meni, razcapanemu davčnemu praktikantu pa v zasmeš . . . Kje je Vaš značaj, Pe-pina? sem Vam takrat dejal. Nisva še dokončala, prišel je kakor mačka on za Vami in se mi je kakor norec re-žal v obraz . . . Prosim Vas, je-li bilo mogoče ohraniti mirno kri? . . . Uda-ril sem ga! Se sedaj me skeli roka . . . Zato so me prestavili . . . Da ne bi bil navezan na dom, kaj bi mi bilo do tega? . . . Ali tako pa . . . Saj veste, koliko ima praktikant izprva: Petindvajset goldinarjev. A jaz sem bil doma in prvega sem donesel ta borni drobiž materi domov in ga pri-ložil njeni ravno tako veliki penziji. Tako smo na koncu meseca spravili 50 goldinarjev skupaj in štirje od tega živeli . . . Slo je, čeprav trdo, tako da smo se morali večkrat s samo kavo na dan zadovoljiti . . . Ko so me pa potisnili od tod, ni bilo ne meni ne mojim obstanke . . . Kolikrat sem že preklinjal tiste ure, posebno one, ko sem se z Vami seznanil . . . Je-li je čuda, da je mati od gorja za-hirala . . . In povem Vam Pepina, glas se mu je tresel.“ smrt moje motere, jok obupanih otročičev, kojim je bila ugrabljena, vse to bo klicalo po ma-ševanju! . . .“

„Albert!“
„Dovolj!“
Glasno brbljanje v kuhinji ga je zbudilo. „Kaj vraga, si imata že zopet moja teta in tista mlekarica toliko po-vedati?“ Vstal je in priломstil v ku-hinjo. To punče, ki je prineslo mleko, je z nova začelo . . . „Tista apotekar-jeva se je sinoči zastupila.“
„Tako? In je mrtva?“
„Pravijo, da ne. Dali so jo takoj prenesti v bolnišnico in ji izprali že-lodec.“
„Tako?“
Posegel je po vžgalico, zapalil si je cigareto in se odtegnil v sobo . . . „Komedija!“
Popoldne istega dne pa je poslala ponj — Pepina:
„V sobi štev. 6 ležim, morate priti!“
„Ha, moram; rad bi vedel, kdo mi more zapovedati, da moram koga v bolnišnici obiskati — če hočem! A da boš ti, Pepina, znala, da ni Alberta upognila tvoja sinočna komedija — pridem . . .“

Ob štirih, ob času, ko so bili drugi v kapelici pri večernicah, je vstopil v sobo.
„Klicali ste me . . .“
Spustila se je v jok . . . Mislila je, da bo stopil z uklonjeno glavo pred njo . . . a prišel je, kakor da jo zasmehuje . . .
„Ali res nimate niti trohice so-čutja, Albert? . . . Že vidim . . . To-rej prinesite mi — da vsaj zdaj sigur-neje poginem . . .“
„Da sigurneje poginem, pravite, ha. Mari Vam je bilo treba sinoči samo pokušati lizol: izpili bi ga bili! kaj ga mogoče ni bilo več v apoteki? Sicer pa, kje stoji zapisano, da si mora za vsaka ženska z lizolom „po-magati“, kofeina bi se bili poslužili, če ste bili na tem . . .“
„Vi ste kruti, Albert!“
„Albert pa se je obrnil in stopal proti izhodu . . .“
„On — gre!“
„Zdrsnila je s postelje in obupno zavila roke: „Albert! ostani!“
Ko jo je on videl tako klečati pred sabo . . . takrat je postala njego-va duša tako zelo čudna . . . in pri-tisnil jo je k sebi: „Pepina!“

Dolžnost vsakega poštenega Slovence in Slovenke, vsakega pravega Sokoja je, da posleti to prireditev, in s tem pripomore k sokolskemu tekmovalnemu skladu! — Torej danes vsi v areni! Posebnih vabil se ne razpošilja, vsakdo je s tem najpristnejše vabiljen.

Cercle franco-illyrien konča redni pouk francoščine v vseh oddelkih s koncem tega meseca. Redni pouk se prične zopet z oktobrom. Člani si morejo tudi v počitnicah po možnosti iz družstvene knjižnice izposojevati knjige.

Umrli je v četrtki v mestni hišnici Radeckega veteran gosp. Franc Zirkelbach, v 86. letu starosti. Udeležil se je raznih bitk od leta 1849. nadoje. Pogreb bo danes ob 2. uri popoldne iz mrtvašnice ob Sv. Krištofa na pokopališču k Sv. Križu. Naj v miru počiva!

„Slov. Ilustr. Tednika“ 14. šte. prinaša poleg zanimive slike na naslovnici strani „Sest mož v žrebu velikanse ribe“ štiri slike n. davno umrlega češkega gledališkega igralca Mošne, sliko slovenskega iznajditelja Masleta, sliko Del. doma v Podlublju itd. List prinaša poleg besedila k slikam nadaljevanje Kosteckega humoristke „Ključ gospe „Pri-Pru-Pre“ in nadaljevanje Sienkiewiczove povesti „Zaman“. — Priporočamo!

Zagreški učiteljski in Ljubljani. Danes popoldne ob tričetrt na 3. uro pride preko Reke v Ljubljano 24 zagreških učiteljskih in 2 profesorja. V Ljubljani ostanejo do nedelje zvečer do pol 7. ure.

Ameriški Slovenci za družbo sv. Cirila in Metoda. Preteklo soboto je p. i. v. dvojice ljubeznih pozdravov iz Amerike. Prvega je poslala „Anglo-österreichische Bank“ v vrednosti 100 K, žal ne imenuje pošiljatelja, kateremu v odzdrav tem poštom: stotera hvala! Iz Jolietu III. prejela je družba sv. Cirila in Metoda to-le pi-mo: „Podpisani vam najljubšeje naznanjamo, da smo danes 3. maja, po tukajšnji slovenki tvrdki „Ogulin in Sitar“ odposlali svoto 200 K beri: dve sto kron avstr. velj., kot ustanovno družbo „Zavednih Slovencev v Joliet, Ill. nois, Združenih držav ameriških.“ Tem povodom izražamo svojo najsrčnejšo željo, da bi naša prekoristna družba rasla, procvitala in uspevala toliko časa, dokler bode moral naš mili, zatrti narod sam graditi šole za svojo dečo ob ogroženih mejah. Z drugimi vred se hočemo tudi mi v daljni tujini vedno spominjati svoje premile rojstne domovine in se ravnati po geslu: „Mal položi dar domu na oltar!“ Z velespoštovanjem in slovenskim pozdravom beležimo vam udani Slovenci: Josip Zalar l. r., predsednik; Franjo Skole l. r., tajnik; Josip Sitar l. r., blagajnik. Zavednim rojakom za slovenske pozdrave in za rodoljubni dar iskreno zahvalo!

V Orteneku ponesrečeni železničar. Poroka se nam: Na postaji Ortenek (proga Kočevje) je železniški voz pritisnil nekega 60 let starega delavca s tako silo v nogo, da se je mož onesvestil. Ko je v groznih bolečinah več časa ležal v čakalnici, so ga pustili prepeljati v deželno bolnico. Revez ni bil zavarovan in vse je ra. dovedno, kaj bo železniška uprava v tem slučaju ukrenila.

Cirkus Schmidt. Predstave v cirkusu Schmidt so vsak večer dobro obiskane. To je znamenje, da nudi cirkus s svojim programom vedno dovolj zanimivosti. Ljubljansko občinstvo je s predstavami prav za. do voljno.

Bachmayerjev Elektro-Bioskop v Lattermannovem drevoredu ima danes, jutri in v ponedeljek sledeči spored: Humoristične igre v Jarvesu v Singapuru. (Zanimiv nar. posnetek.) — Schnipplova fantazija. (Vesela komedija.) — Skrivnost preteklosti. (Igrokaz g. Frontignana.) — Zlati hrošč. (Trik v barvah.) — V zahodni Afriki. (Čudovit naraven posnetek.) — Ogenj na ladjah. (Drastično komični prizori.) — Kaznjenci na galejah. (Največji senzacijski posnetek v 9 slikah.) — Dobri kralj Dagobert. (Humoristična burka.) — V šoli Samuraja. (Zanimiv, poučen nar. posnetek.) — Lov za lasuljo. (Velekomično.) — Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne predstave za dijaštvo po znižanih cenah. — Občinstvo je s predstavami v Bachmayerjevem Elektro-Bioskopu jako zadovoljno, kar najbolje dokazuje številni obisk pri vseh predstavah. Vstopnina je jako zmerna.

Kako je neki to, da je Kolinska kavna primes med vsemi najboljša in da jo imajo vsi tako radi? Lanek odgovori: Zato, ker je med vsemi najizdatnejša in torej najcenejša. Medtem, ko batis kake druge cikorije prav veliko, zadostuje Kolinske kavnne primise veliko manj, da z njo napravimo dobro kavo. Dalje pa Kolinska kavna primes daje kavi tudi tako izborn okus, prijeten vonj in lepo barvo, da je v tem oziru nobena druga niti ne dosega, še manj nadkriljuje. In vrhu tega je Kolinska kavna primes pristen domač izdelek iz domače Kolinske tovarne v

Ljubljani, ki je sploh edina res domača tovarna na celim našem jugu. Poudariti je treba prav posebno, da Kolinska tovarna iz čistega dobrička za prodano blago podpira z rednimi letnimi prispevki vse naše važne kulturne in narodne korporacije, predvsem našo prekoristno „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Čim več se bo prodalo Kolinske kavnne primise, tem večji bodo lahko ti prispevki. Zato prav nujno priporočamo slovenskim gospodinjam: kupite edino izvrstno domačo Kolinsko kavno primes. S tem koristite sebi, ker kupujete dobro blago, in koristite narodni stvari, ker podpirate domače podjetje in našo „Družbo sv. Cirila in Metoda“!

Porotne razprave se prične v ponedeljek 29. t. m. Takoj prvi dan pride baje nek detomor na vrsto.

Išče se krojač, ki je že pred mesecem pri nekemu gospodu na Sv. Petra cesti dobil v popravo havelok in črne hlače, pa ni ne duha ne sluha ne o obleki, ne o krojaču.

Izlet v Iški Vintgar do Izviru Iške s povratkom čez Kobilijski Curk, mimo Stritarjevega doma v Velike Lašče jutri v nedeljo odhoda ob 4. uri zjutraj. Več v uredništvu „Jutra“.

Dunajska damska kapela igra vsak dan od pol 5. ure popoldne do 10. ure zvečer v hotelu Tivoli in od 10. ure zvečer dalje v Narodni kavarni. (Več v oglasu.)

Pri Novem svetu koncertira danes zvečer na vrtu Slovenska Filharmonija. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop prost. Narodno restavracijo gosp. A. Goršeta pri „Novem svetu“ slovenskemu občinstvu toplo priporočamo.

Gostinčarjev samogovor.

„Sem čul od mnogih za strani, nesreča grozna mi preti, da moj bo šel mandati po vodi, to tudi ni, da kar si bodi! Da spet bi metlo v roke vzel in ceste jim pometat šel; to trebih moj šel ne priznava, ker vedno večja je širjava. Saj sem bil dober gospodar, zagrešil nisem se nikdar. In šlo od svojih kompanjonov, bojim sovražnih se kanonov. Hudo jim je, ker brat ne znam, če hočete, naučim se vam; saj sem odprte, dobre glave in levo ločim že od prave. Zastonj sem se pehal potil, zastonj po Dunaju sem pil! Sem vedel preje, da dobrota na svetu tem je le sirota!“

Razne vesti.

Za pogrebom slavnega češkega gledališkega igralca Mošne je šlo okoli 50.000 ljudi. Pogreb ni zaostajal v tem za pogrebom politika Riegra in pesnika Sv. Cecha. Tako zna kulturni narod ceniti pomen gledališkega igralca.

Prijeti rokovanjaci. Kakor poročajo iz Vratislave so prijeli ne daleč od ruske meje del onih roparjev, ki so bili napadli poštini voz pri Kalihu in ga oropali ter odnesli 100.000 rubljev. Roparjev je bilo 20, vsi dobro oboroženi s puškami in streljivom. Ko so jih orožniki okolili, se je začel pravi boj. Roparji so v tem boju ustrelili enega orožnika in dva stražmeštra. Pri ujetih roparjih so dobili še en del plena.

Kaj dela vodka na Ruskem. L. 1909. se je prodalo na Ruskem 84.293.000 veder vodke, žganja in spirita. Na enega prebivalca je prišlo torej nad pol vedra vodke. Država dobi od vodke 70 milijonov rubljev na leto. Zato pa ima vodka tudi svoje posledice: za zastupljenjem od alkohola je umrlo 3226 ljudi, utonilo 9176 ljudi, ubilo se jih je v pijanosti 2896, propadlo in ubilo se jih je 8855, zgorelo jih je 6895, obesilo se jih je v pijanosti 1395, zastupilo 378. Mogoče bi našli še več slučajev, a mnogo je neznanih ali prikritih. Toda že te številke govore o groznih posledicah žganjepitja, toda država vsled državnih potreb, da dobi več davka na ta način uničuje svoje lastne državljane.

O potovanju v Italijo nam sporoča prijatelj, ki se je ravnokar vrnil, da je svetovlati onim, ki si bodo letos ogledali jubilejno Italijo, da odlože svoje potovanje na poznejši čas. Vreme je bilo v zadnjem času neugodno, tuintam nenavadno hladno. Tudi razstave so šele v sredi svojega razvoja in bodo gotove šele proti jeseni. Spomenik Viktorja Emanuela se še ne more pokazati v vsej krasoti, ker stoji okoli njega še odri in bo komaj v par mesecih dovršen. Potovalne razmere pa so zelo ugodne, niti draginja se ne pozna, vožnja pa je tako znižana, da si lahko vsakdo ogleda letos to lepo deželo in nje zanimivosti. Ob počitnicah bo torej ravno primeren

čas, še boljše pa bo potovanje pod jesen.

* Zanimiva iznajba. Kmalu se bodo porabljale tudi ulice za reklamo. Neki Francoz je namreč izumil zanimivo iznajbo. To je bicikel na treh kolesih. Zadnja dva kolesa imata na platiščih črke. Te črke so v zvezi s črnilom, tako da se namakajo same. Treba ni drugega, kakor na platišča zadnjih koles postaviti črke, kakršne si kdo izbere za reklamo, potem se pa vozijo po cestah. Seveda morajo biti ceste trde tlakovane. Toda vozilo se ne bode samo po sredi, ampak tudi pri kraju, ker so po vsakem večjem kraju tri hodniki. Mož bode šel na trikolesnico, pa jo gonil kakor navaden bicikel ter bo lahko v enem dnevu popisal več cest. Na asfaltu se rabi navadno belilo, na krajnih hodnikih pa črnilo. Napravi se lahko tudi tako, da daje vsako kolo svojo barvo. Iznajdba je patentovana. V kratkem smemo pričakovati, da bodo ceste po vseh večjih mestih vse popisane.

Ker je bila včeraj zvečer telefonska zveza z Dunajem prekinjena, so izostala najnovejša poročila.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik dr. Ivan Lah. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Negovanje telesne lepote.

Glasoviti kozmetik dr. Paškiš trdi, da je ni večje napake človeštva, kakor ta, da hoče biti isto vedno mlado. To velja osobito ženskam. Ako se človek stara, ne znači to, da izgubi svojo lepoto. Pojem „starati se“ znači pravzaprav le to, da se lepota menja, ker tudi starost ima svojo lepoto, ako jo človek ume sam ceniti in negovati. Starost je pravzaprav individualna. Marsikdo se kmalu postara, drugi zopet pozneje, kakor je pač živel v mladosti. Človek lahko staranje odgodi, če uporablja hrano, ki odgovarja ko smetičnim zahtevam, ako se vzdržuje alkohola itd. Tudi telovadba je izvanredno koristna, toda le tedaj, ako se goji zmerno. Marsikdo pač pretirava pri telovadbi, vsled česar se organizem prehudo izrabi.

Najpreje se začne starati naš obraz, v katerem se zrcalijo vsi naši duševni pojavi, naše bolesti in radosti. Radi tega je najtežje preprečiti ostarlost lica. Dokler so ženske mlade, a tudi že ce se nekoliko postarajo, si mažejo lica z raznimi lepotili, maščobami, olji, ki so prav pogosto celo skvarjeni, radi dolgega postajanja, kar je na vsak način licu zelo škodljivo; pogosto si lica tudi masirajo. Masaža je sicer jako uspešna za negovanje telesa, toda žalibog poverijo naše ženske masažo pogosto takim maserkam, ki ne umejo svojega posla; taka masaža ne le, da ni uspešna, ampak postane lahko zelo škodljiva. — Izborna je bila torej misel, da se je v zadnjem času pričela izdelovati suha krema brez maščobe in olja. Taka krema se lahko mesece in mesece, da celo leta in leta ohrani, ne da bi se skvarila. Krema „Olimpia“ je taka suha krema brez maščobe in olja, ter je prirejena iz najfinjših in popolnoma neškodljivih snovij. Lice, ki postane po uporabi suhe kreme „Olimpia“ lepo, belo in sveže se ne sme nikoli umivati z mrzlo vodo, ki je bila mogoče pripršena naravnost od vodovoda; umiva naj se z mlačno vodo. Suha krema „Olimpia“ se izdeluje samo v kozmetičnem laboratoriju Ub. pl. Trnkoczyja v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Plamenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6 uri zvečer.

Obleke za gospode najnovejšega kroja prodaja po lastni ceni radi pomanjkanja prostora konfekcijska trgovina A. Lukic, Pred Škofijo št. 19. 293/10-1

Solnoliki, radi velikanske zaloge po vsaki poljubni ceni. Vldmar, Pred Škofijo 10. 283/10-1

Motorno kolo „Nekarsulm“ se po ceni prodaja. Kje, pove „Prva anonimna pisarna“. 303/4-1

Blagajničarka bolj priletna, zaposljava z 10 letno prakso išče službe. Ponudbe pod „100“ na „Prvo anonimno pisarno“. 304/1-1

Jurist-provoletnik išče mesto pisarja pri kakem advokatu ali notariju, najraje v Ljubljani, ali kje na Gorenjskem. Naslov pove upravništvo „Jutra“. 153/3-1

Kolo ta se ceno prodaja. Kje, pove upravništvo „Jutra“. 152

Lepo pohišto o se radi preselilve iz proste roke ceno prodaja. Kje, pove uprava lista. 151

KORRESPONDENCA. Viskobolee na Dunaju želi dopisovati z mlado inteligentno slovensko gospodnjo Pisma pod: „Pomlad“ Dunaj IX. Garnisonsgasse poste restante. 150/1-1

Izjava.

Podpisani izjavljam, da izstopim iz socijalno-demokratske stranke.

Alojzij Rozman, posestnik, Spod. Šiška št. 234.

Mizarska dela

vsake vrste, popravila in prepoltiranje sprejema ter se vljudno priporoča

FR. WAGNER, mizar Zg. Šiška št. 18.

Enonadstropna

HIŠA

v Vodmatu v posredni bližini Ljubljane z lepim vrtom s sadjem in sočivjem se pod ugodnimi pogoji takoj prodaja. Pojasnila v pisarni dr. I. Tavčarja v Ljubljani, Sodna ulica št. 2.

Bachmaierjev

Grand Elektro-Bioskop v Lattermannovem drevoredu.

Spored

za soboto 27., nedeljo 28., in ponedeljek 29. maja:

Humoristične igre na Jarvesu v Singapuru. (Zanimiv naravni posnetek.) Schnipplova fantazija. (Vesela komedija.) Skrivnost preteklosti. (Igrokaz g. Frontignana.)

Zlati hrošč. (Trik v barvah.) V Zahodni Afriki. (Čudovit naravni posnetek.)

Ogenj na ladjah. (Drastično komični prizori.) Kaznjenci na galejah.

Dobri kralj Dagobert. (Humoristična burka.) V šoli Samuraja.

Lov za lasuljo. (Velekomično, smeh zbujajoče.)

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Na prejšnjem dirkališču v Lattermannovem drevoredu se nahaja samo za nekaj časa

sudanska četa

Predstave se vrše od 3. ure popoldan do temne noči. — Sedeži 60 vin. Stojišča 40 vin. Vojaki in otroci plačajo samo polovico.

Solska mladina v spremstvu gg. učiteljev ima znižane cene.

Priznana pristne olinat in suhe

cene nizke barve točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Jutro se prodaja v Trstu

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,

Trevisan, ulica Fontana,

Pipan, ulica Fabra,

Bevk, trg Goldoni,

Vovk, ulica Carducci,

Stanič, ulica Molinpiccolo,

Sekovar, Vojašnični trg,

Hrast, Poštni trg,

Mož, ulica Miramar,

Magolo, ulica Belvedere,

Geržina, Rojan,

Raunacher, Campo Marzio,

Bruna, SS. Martini,

Ercigoj, ulica Massimiliana,

Rončelj, ulica S. Marco,

Spretna kuharica

se sprejme takoj pri g. Herman Čestnovarju, Ljubljana, Dotenjska cesta 1. Plača po dogovoru.

Prodajalka

ki je večša ročnih del, dobi trajno službo. — Pdnudbe pod „400“, poštino lezeče, Ljubljana.

Dunajska damska kapela

igra vsak dan

od pol 5. popoldne do 10. zvečer

v hotelu „Tivoli“

in od 10. zvečer naprej

v Narodni kavarni

V slučaju neugodnega vremena igra samo v „Narodni kavarni“ od 8. ure zvečer dalje.

Vstop prost.

Meblovana

mesečna soba

s posebnim vhomom ter lepim razgledom se takoj odda. Več pove „Prva anonimna pisarna“ Franciskanska ul. 8.

Hiša

z gostilno v Škofji Loki, sredi mesta, pripravna za trgovino se da v najem, ali pa prodaja. Naslov pove uprava „Jutra“.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

Vsa četrtka in sobota ob 5. uri popoldne dijaške predstave ob znižanih cenah.

3 velike kleti

se oddajo, eventuelno se tudi prodajo iz proste roke hiša z velikim sadnim vrtom v ljubljanskem predmestju. Več se izve na Mesarski cesti št. 1.

Sprejmejo se gospodje

na dobro domačo hrano. Vsak dan močnata jed. Vpraša se: Kongresni trg št. 3, II. nadst. desno.

Laška kuhinja

Šelenburgova ulica 7 nasproti glavne pošte. P. n. gostom se priporoča pristno na novo došlo vino Brioni.

Vsak dan razne sveže morske ribe. Danes sardele, sipe, peresa in mornarski slaniki. (Risotto).

Sodavičarska obrt

na Kranjskem se prodajo pod zelo ugodnimi pogoji.

Vpraša se pri načelniku sodavičarjev G. Boltetu, Rimska cesta 17.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2— velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporoča po zmernih cenah S. STRMOLI, brivec in lasničar Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevljarkega mostu). Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

Največja zaloga čevljev

domačega in tujega izdelka.

Milan Škerl, Ljubljana, Šolski drevored št. 8. Cene zmernе. — Postrežba točna.

Tovarna kemičnih izdelkov Golob & Ko., Ljubljana-Vič

priloga svoje izdelke „Ilirija“ in „Praxin“ kremo, dalje Ciril in Metodovo vazelin in čistilo za kovine, Ilirija parketno voščilo in kolomaz garantirano prost vseh obtežljivih snovi, narejen po belgijskem načinu — Zahtevajte odločno v vseh trgovinah te domače izdelke.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 6 vinarjev.

Obleke za gospode

najnovejšega roja prodaja po lastni ceni zaradi pomankanja prostora kakor tudi najnovejšo

konfekcijo za dame in deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

Delniška družba

pivovarne „Union“

v Sp. Šiški pri Ljubljani

Telefon št. 53

priporoča svoje marčno, dvojno-marčno in izvozno pivo

v sodčkih in steklenicah.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichter, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolence, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šubte, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnati, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wisiak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode, Mestni trg.

Kane, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama

Bič, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta.

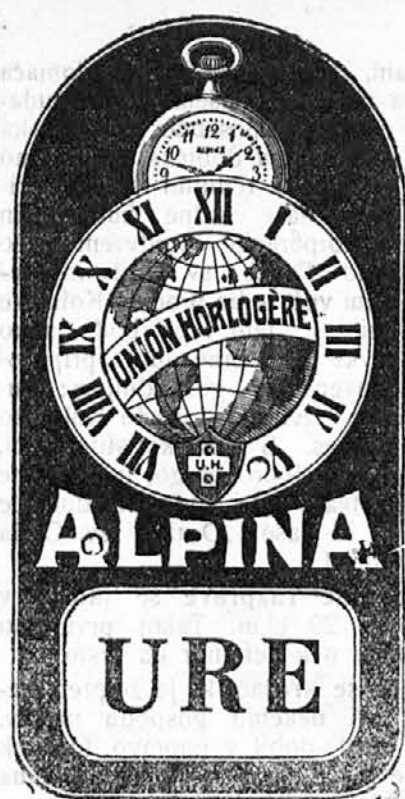
Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica

Zadel, Karlovska cesta.

Likar, Glince.

Sterkovič, Dunajska cesta

Lepa birmanska darila.

Priznana največja resnično domača — že 25 let obstoječa tvrdka.

Pozor! Zaradi velike zaloge po znižanih cenah.

Srebrne ure za dame K 7.—, za dečke K 8.—, nikelnaste ure K 4.—, zlate ure K 22.—.

Velikanska izbira vse novosti, srebrne in zlate verižice, uhani, prstani, z briljanti in dragimi kamni Collic, tudi po znižanih cenah. — Za vsako uro pismono jamstvo. — Ceniki s koledarjem tudi po pošti prosto.

Fr. Čuden, urar in trgovec samo nasproti Frančiškanske cerkve.

Primerna birmanska darila!!

Najmodernejše obleke za dečke iz temno plavega ali črnega ševiota in kamgarna kakor tudi bele obleke za deklice iz pike-a, batista in čipk. Največja izbira oblek za gospode in damske konfekcije.

Cene priznane nizke!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobni vencev

in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarovancem; dosedaj se ga je izplačalo K 2,495.719—

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860.58. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo. Vsa pojasnila daje: Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12. Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje postopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč. Škode cenjuje takoj in najkvalitetneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje. Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občniskoristne namene.

Del. glavica: K 5.000.000. Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Rez. fond nad: K 610.000. Sitarjeva ulica št. 12. Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, srečke itd. — Valute in devize. — Predjumi na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni davek plačuje banka iz svojega. Na tekoči in žiro račun po dogovoru. Zivahna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavica K 6.000.000

Rezervni fond okoli K 300.000